

skerb v dobro kersanske izrejo otrok obernjena. Dalje nam je treba večjega šolskega poslopja. Kaj pomaga zdaj otroke v šolo morati, če je pa šolska soba premalo prostorna in otroci nimajo kje biti!

Od šv. Trojice pri Slatini na Štaj. 31. jul. — Suša je pri nas tako velika, da nam še v štirih vode zmanjkuje; turšica se suši, otave ne bo na hribih nič, na ravninah pa malo, repe in ajdine sejati nemoremo, ker je preterdo za orati. Čeriček že veselo poje, ker se nadja dobrega vinca, pa malo ga bo, ker se štrigla. Jabelk, hrušk in orehov bo dosti, pšenica je lepa, pa ni je veliko, ker je bila redka.

Janez Šurman, žup.

Iz Impolce 2. avg. J. K. Pri nas se je v kljub velike suše ozmine, razun reži, ki je pod velikim snegom pognila, obilno našelo, merve smo le malo, otave pa sploh nič ne bomo dobili, ker je od velike vročine vse vsahnilo. Za ajdo smo težko orali, in vsejana ni shajala. Vse po hladnem dežji hrepeni, kar začne 23. julija proti eni uri se oblačiti, in v veselje cele okolice deževati, — ali žali Bog! dež se v nekih trenutkih v debelo točo s hudim nalivom premeni, — razorane njive odere, proso, ajdo, koruzo, oves, deteljo, krompir in grojzdja polno tersje po vinogradih hudo poklesti. Vlekla se je uima od Impolce čez Studenec, Zauratce, Roviše, Planino, St. Duh naprej proti Raki do Kerke.

Iz Ljubljane. Včeraj smo vidili pri našem akademskem malarji gosp. Stroj-u ravno dodelano podobo svetlega našega kneza in škofa gg. Antona Alojzja Wolfa tako izverstno v obrazu zadeto, da ne more bolja biti, in v vsem drugem tako krasno doveršeno, da to najnovejšo delo našega domačega mojstra radi očitno pohvalimo. Premilostljivi Gospod sedé, v škofovski opravi in ovenčani z vsemi slavnimi rédi, na stolu; podoba je tedaj v veliki razmeri izpeljana. Ker je gosp. Stroj tako prijazen, da rad vsakemu to svoje delo pokaže in ker mu bo še posebno ljubo, ako jih veliko pride ogledat podobo ljubljene našega kneza, ktera bo še kakih 14 dní pri njem ostala, bodo to novico gotovo tudi mnogi gospodje po deželi radostni slišali. — Nekdaj so na Dunaji in okoli Dunaja bivajoči Krajnci navado imeli, da so praznik svojih domačih cerkvenih patronov vsako leto na določeni dan slovesno obhajali. Leta 1705 so naprosili takrat slovečega cesarskega pridigarja patra Abrahama a Santa Clara, da jim je pri ti priložnosti (30. avgusta) pridigoval. In res jim je napravil v nemškem jeziku pridigo, ktera jim je, ker opisuje tudi slavo krajnske dežele, tako dopadla, da so jo na Dunaji natisniti dali. Naslov njeni se veli: „Narrabo mirabilia tua. Ich will deine Wunder erzehlen. Psalm 70.“ in natisnjena je pod napisom: „Redliche Red' für die krainerrische Nation.“ Gimnazijalni prof. gosp. Al. Egger je to pri nas le malo znano pridigo bral v enem letošnjih zborov ljublj. zgodovinskega društva in jo v posebnih bukvicah natisniti dal tudi za prodaj. Kar se bo skupilo, je določil gosp. profesor zakladu, kteri je namenjen v podporo ubozim učencem v ljublj. gimnaz. šolah. Nadjamo se, da pridiga še sama po sebi, zraven tega pa tudi blagi namen bota privabila obilo kupcov knjižici, ktera se v bukvarnici Kleinmajerjevi in Bambergovi dobiva po 12 kraje.

Novičar iz raznih krajev.

Ker se je poslednji čas zavolj davka, ki se ima naložiti na belo péso, iz ktere domače fabrike napravljajo cukar, že veliko govorilo od teh fabrik, naj povémo, da takih fabrik je v našem cesarstvu sedaj ravno 100, namreč na Markskem in Šlezkem 41, na Českem 34, na Ogerskem in Erdeljskem 18, v Galicii 4, v doljni Avstrii 2, v zgornji pa ena. Nadjati pa se je, da bo takih fabrik čedalje več in da se bo v ta namen čedalje več bele pése pridelovalo, ako se bo le fabrikam domačega pridelka polajšalo njih stanje. — Nekteri

časnikarji so začeli govoriti od bremen, ki se imajo naložiti časnikom našega cesarstva, kakor od štampilj na vsak list in da razglase in oznanila bojo smeli samo vladni časniki donašati. Nadjamo se, da vse to je le prazna govorica. — Maršal Radecki se je 30. dan p. m. že precej dober preselil v Milan; pred odhodom iz Verone je podaril siromašnim napravam 1200 lir. — 27. dan p. m. je svetli nadvojvoda Maks v Bruselji poroko obhajal s princesnjo Karolino, hčerjo kralja belgiškega. — V tem, ko po toliko krajih zatiruje vročina in suša vse, terpijo mraz po nekterih krajih našega cesarstva; tako je v Borszegu (toplicah na Erdeljskem) skozi 4 tedne neprenehoma deževalo in 20. julija je bila slana; po Českem razsaja večkrat toča; na Nemškem je 27. dan p. m. po nekterih krajih potres bil. — Iz Indije se še nič gotovega ne vé, kako gré Angležem. — 4. dan t. m. je poslala angleška vlada 6 milijonov gold. srebra v Kino in Indije. — Francozke mu poslancu v Carigradu je došel od njegove vlade ukaz, naj zedinjen s poslanci pruske, rusovske in sardinske vlade terja od turške vlade, da zaverže volitve v Moldavi in odstavi kajmakama Bogorides-a; ako tega sultan ne stori, naj zapusti poslanec Carigrad. — Vsa pozornost Francozov je obernjena sedaj na porotno sodbo, ktera se bo začela v Parizu naprej (6. dan t. m.) zoper tiste vjete 3 Talijane (Tibaldi, Bartolotti in Grilli), ki so obdolženi zakletbe zoper življenje Napoleonovo, pozneje pa zoper Mazzini-ta, Ledru-Rollina, Masarentia in Campanella, kteri prosti živijo v Londonu. — Cesar Napoleon je prišel 29. dan p. m. iz toplic nazaj v Pariz. — Tudi car rusovski Aleksander se je 28. dan p. m. iz Berolina vernil v Petrograd domú. — Po želji kneza črnogorskega je vlada avstrijska velela bivšemu predsedniku starašinstva črnogorskega Juriju Petrovič-u, da se ima za stanovitno v Zadar preseliti, in ž njim tudi njegov unuk Krsto Masanov. — Po stari gerdi navadi — pišejo „Praž. Nov.“ — veržejo mesarji v Vlahobrezji vsako leto na sv. Jakoba dan z ondašnjega turna živega kozliča, kterege z godbo peljejo do cerkve. V čast Vlahobrežanom moram povedati — piše dopisnik — da le malo gledavcov, razun neumnih otrok, je prišlo gledat to neusmiljeno mučenje uboge živine, nad katerem sv. Jakob gotovo nobenega dopadajenja ne more imeti.

Žalosten starček.

Kaj, starček! žali te tako,
Da britke solze točiš,
Da svojo sivo si bradó,
In blede lica močiš?

Verstnike štejem svoje vse
Lahko na ene perste;
Vsi drugi so pomerli že,
Ki bli so moje verste.

Kaj, starček! žali te tako,
Da britke solze točiš,
Da svojo sivo si bradó,
In blede lica močiš?

Ko tuj samotno še živim,
Zaveržen od mladosti;
Preveč se ji na svetu zdim,
In starec vès priprosti.

Kaj, starček! žali te tako,
Da britke solze točiš,
Da svojo sivo si bradó,
In blede lica močiš?

Saj véš, kako se mi godí,
Kdor je vsem na poti;
Pri metli za-nj prostora ni,
Ne za pečkom v koti.

Kaj, starček! žali te tako,
Da britke solze točiš,
Da svojo sivo si bradó,
In blede lica močiš?

Oči me že zapušajo;
Sem gluh in slab, okoren,
Noge mi kaj ne služijo;
Tako sem vès uboren.

Kaj, starček! žali te tako,
Da britke solze točiš,
Da svojo sivo si bradó,
In blede lica močiš?

Skerbí me; duša in telo
Se imate ločiti;
Kaj tamkaj na pravici bo,
Ne vémo mi soditi.

Kaj, starček! žali te tako,
Da britke solze točiš,
Da svojo sivo si bradó,
In blede lica močiš?

Oh starček! to zastonj ne bo,
Kar moraš tū prestati;
Od sveta li jemlješ slovo,
Se v bolji kraj podati!